

פרק אחד עשר סנהדרין חלק

ען משפט
נ' מצוה

קיב.

הא אמרה, הזה הוא זמנה לא ליעלם ודע אהירות
אחרת דמפהקי רוחנית והכא במא עספין "בנונ' רקובל עליה אהירות
מוח רחמיין בין ובכלל עליה אהירות ברידיה דמי אַט משמען אין אמר רב
חסדא כבומה חיזיה של עיר הנחרת וחיזיה של עיר אהרת אסורה ע"שיה
חיזיה של עיר הנחרת וחיזיה של עיר אהרת מורה מאוי טעמא כבומה במאן
דלא פלאגיא דמייא עיסעה במאן דפליגיא דמייא בעי רב חסדא בהמה עיר הנחרת
מוח דיתיהני בה שחיטה לטרחה מורי נבליה לפי חרב אמר רחמנא לא שנא שחטה משחת לא שנא קטלא
מקטול או דלמא בין דשחטה מהנא לא שחטה Mai תיקו ב"ע רבי יוסף שעיר נשים צדקניות מהו אמר רב הא
דרישויות אסור הקבץ ושפה בחיב מי שאנו מהשור אלא קברנה ושירפה⁵ ב"גא הא שמחומר הלישה וכוביצה
ושירפה אלא אמר רבא בא בפייה נברית היכי דמי אַי דמתחרבר בגופה בגופה דמייא לא צרכא דתליך⁶ בסכטמא
בנכסי ציקרים שבתוכה דמי וואבד או דלמא בין דעתילא ונפקא כלבושא דמי תיקו: ואת כל שללה תקפני
אל תוך רוחבה וכו': ⁷ היה ר' אין לה רוחוב אינה גנשית עיר הנחרת רב רבי ישמעאל רבינו אמר אין
לה רחוב עוזין לה רוחוב במאן קמיפלגי מיר סבר רוחוב מעיקרא ממשמע ומיר סבר רוחוב השטא נמי משמע:
והתקשרות

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones

diffusion du judaïsme aux francophones